

Streda: Narodenie Pána

Komentár evanjelia na slávnosť Narodenia Pána. „Dnes sa vám v Dávidovom meste narodil Spasiteľ, Kristus Pán.“

Kontemplujme Dieťa pohľadom viery, úžasu a adorácie.

Pozerajme na tajomstvo Boha, ktorý chcel byť na nás odkázaný.

Evanjelium (Lk 2, 1-14)

V tých dňoch vyšiel rozkaz od cisára Augusta vykonať súpis ľudu po celom svete. Tento prvý súpis sa konal, keď Sýriu spravoval Kvirínus. A všetci šli dať sa zapísať, každý do svojho

mesta. Vybral sa aj Jozef z galilejského mesta Nazareta do Judey, do Dávidovho mesta, ktoré sa volá Betlehem, lebo pochádzal z Dávidovho domu a rodu, aby sa dal zapísať s Máriou, svojou manželkou, ktorá bola v požehnanom stave. Kým tam boli, nadišiel jej čas pôrodu. I porodila svojho prvorodeného syna, zavinula ho do plienok a uložila do jasiel, lebo pre nich nebolo miesta v hostinci.

V tom istom kraji boli pastieri, ktorí v noci bdeli a strážili svoje stádo. Tu zastal pri nich Pánov anjel a ožiarila ich Pánova sláva. Zmocnil sa ich veľký strach, ale anjel im povedal:

„Nebojte sa! Zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude patriť všetkým ľuďom: Dnes sa vám v Dávidovom meste narodil Spasiteľ, Kristus Pán. A toto vám bude znamením: Nájdete dieťaťko zavinuté do plienok a uložené v jasiach.“

A hneď sa k anjelovi pripojilo množstvo nebeských zástupov, zvelebovali Boha a hovorili:

„Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle.“

Komentár

Radostná zvesť pastierom nám znie v ušiach rok čo rok, bez toho, aby sme si na ňu zvykli. Naše srdcia sa opäť naplnia radosťou, keď počúvame príbeh o narodení Božieho Syna, akoby sme ho počúvali po prvýkrát. Cesta z Nazareta do Betlehema, Mária, ktorá sa chystá porodiť, Jozef hľadajúci miesto na pôrod, narodenie Dieťaťa, plienky a jasle, oznámenie pastierom a ich uponáhľaná návšteva. Počas týchto nových Vianociach sa všetko zdá byť nové.

Svätý Lukáš vkladá Ježišovo narodenie do rámca dejín sveta. Cisárovi Augustovi sa podarilo nastoliť na svojich rozsiahlych územiach dlhé obdobie mieru, známe ako *Pax Augusta*, ale bolo to po mnohých vojnách, mnohých podmaneniach, mnohých otroctvách. Preto sa toto „prvé sčítanie ľudu“ mohlo zdať ako gesto pýchy zo strany úradov, ale Boh si ho použil na naplnenie Písma, pretože prostredníctvom proroka bolo napísané, že Mesiáš sa má narodiť v judskom Betleheme (porov. Mt 2, 5). Jozefova cesta s tehotnou manželkou, ktorá nebola bez rizika, bola prejavom ľudskej poslušnosti, ale poslúžila Márii a Jozefovi ako kanál, aby poslúchli Boha s plnou dôverou, že všetko dobre dopadne. Jozef bol pravdepodobne ohromený ťažkosťami pri hľadaní najvhodnejšieho miesta pre panenský pôrod. Jeho sila, pokoj a dôvera v Boha však zvíťazili, takže

Mária mohla porodiť „svojho prvorodeného syna“, „prvorodeného medzi mnohými bratmi“ (Rim 8, 29), na mieste zdanlivo nevhodnom pre Boha, v jaslach, v neznámom kúte jednej z provincií tejto veľkej ríše. Ale Jozefova usilovnosť a Máriina prítomnosť urobili z tohto chudobného miesta to naj dôstojnejšie nielen v tejto ríši, ale na celej zemi. Dokonca aj zvieratá v tej stajni sa podieľali na tomto zázraku: „Vôl pozná svojho pána a osol jasle svojho pána,“ hovorí prorok Izaiáš.

Ale zrazu sa otvorí nebo, Božia sláva je neprehliadnuteľná a zjavuje sa nie veľmožom zeme, ale nejakým pastierom. Boli to možno drsní ľudia, v tej spoločnosti málo cenení, ale práve oni boli Bohom vybraní, aby boli priamymi svedkami tejto veľkej udalosti. Boli oslnení a vystrašení zvestovaním, ktoré prichádzalo od anjela, a zástupom nebeského dvora,

ktorý chválil Boha. Možno poznali prorocká, ktoré hovorili o Mesiášovi, ktorý sa mal narodiť v Dávidovom meste: „A ty, Betlehem, Efrata, pramalý si medzi tisícami Júdu; z teba mi vyjde ten, čo má vládnuť v Izraeli a jeho pôvod je odpradáвна, odo dní večnosti“ (Mich 5, 2). Nemohli si však predstaviť, že v tú noc, v tom prostredí, ktoré tak dobre poznali zo svojej práce, sa tento Boží prísľub naplní. Boh na nich hľadel s potešením kvôli ich dobrej vôli, kvôli ich pokornému stavu. Prekonali svoj počiatkový strach z takejto nečakanej návštevy a naplnila ich radosť a pokoj, ktorý nikdy predtým nezažili. Naplnili sa na nich slová proroka, ktoré sme počuli v prvom čítaní dnešnej svätej Omše: „Rozmnožil si plesanie, zväčšil si radosť“ (Iz 9, 2).

Aby sme mali účasť na radosti z narodenia Spasiteľa, musíme sa pozerať na Máriu a Jozefa, na pastierov a žasnúť ako by to robilo

dieťa, naplnené úžasom. Aj my sa pôjdeme pokloniť Dieťaťu a naučíme sa poučenia z „betlehemskej katedry“, ako toto tajomstvo rád nazýval svätý Josemaría. Možno, že lekcia, ktorú sa dnes máme naučiť najviac, je pokora, vedomie, že sme pred Bohom malí, a tak sa na nás naplnia Ježišove slová učeníkom: „Kto prijme jedno z týchto maličkých v mojom mene, mňa prijíma; a kto mňa prijíma, neprijíma mňa, ale toho, ktorý ma poslal“ (Mk 9, 37). Dnes je tým dieťaťom Ježiš, ten, ktorého poslal Otec. Prijmime Ho.

Josep Boira // Pianississimo -
Getty Images